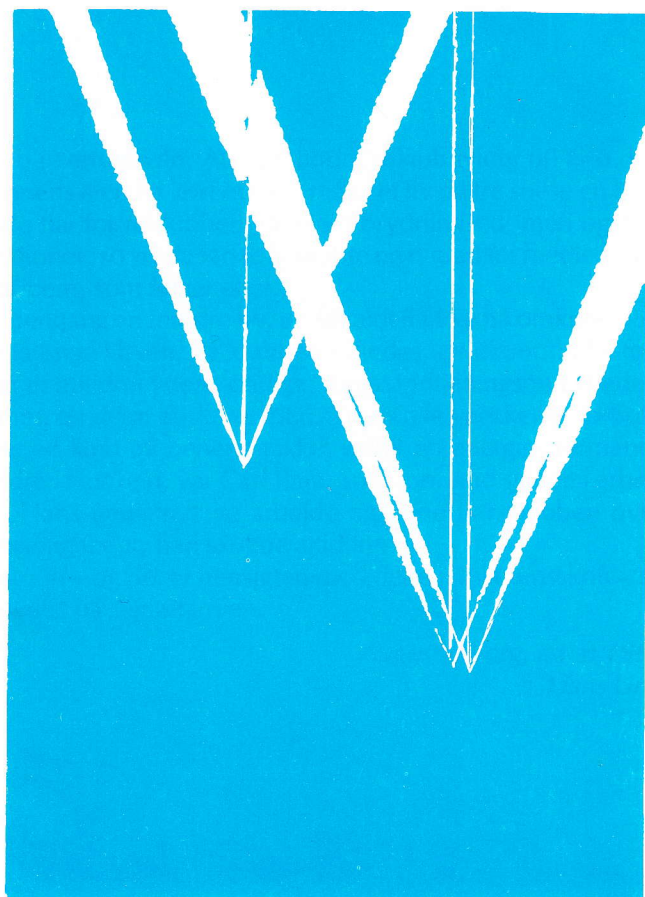

AUGUSTENBORG
ROKLUB
1926 - 1986

Forord

Den ældste sportsklub i hertugbyen, Augustenborg roklub fylder 60 år 6. juli 1986. Målt med historiens alen er kort epoke, målt i et liv på tre snese en lang tid. Og denne periode har for roklubben været en brydningstid, men også et våbrud for de generationer, som i de første år skabte en ryggrad for medlemmer af i dag, men også for dem, som følger efter.

Augustenborg var dengang en mindre by, en såkaldt flække på omkring 950 indbyggere. Der var få unge i byen, da klubben stiftedes, de økonomiske forhold var set i relation til nutiden yderst dårlige. Ringe indjeningsmuligheder, en lang arbejdsdag med en deraf beskåret fritid. Trods alle vanskelige forhold lykkedes det at stable en klub på benene takket været en energisk formand. Uden at forklejne andre i klubben, var Carl Rafn, som formand sjælen i arbejdet ved oprettelsen. Hans uegennyttige arbejde og ildhu bar klubben over mange begyndervanskeligheder, han skuede altid fremad.

Skal der skrives historie – og det er hensigten med dette jubilæumsskrift – så bør Rafn's navn stå øverst på sejrsskamlen.

*Augustenborg, anno 1986
Hans Lind*

Formændene i Augustenborg roklub fra 1926 til dato:

1. formand	Carl Johan Rafn	1926-1933
2. formand	Georg Tindinge	1933-1957
3. formand	Svend Aage Bladt	1957-1959
4. formand	Carl Otto Larsen	1959-1963
5. formand	Christian Andersen	1963-1966
6. formand	Franz Kudera	1966-1969
7. formand	Christian Petersen	1969-1977
8. formand	Kamma Lykke Jepsen	1977-

For første gang i klubbens historie faldt valget af formand i 1977 på en kvindelig roer, Kamma Lykke Jepsen, som har fungeret siden.

*Carl Johan Rafn (1870-1945)
overtoldassistent, roklubbens stifter.*

Uden en fortid ingen nutid og ej heller fremtid.

En klassisk sætning som også har gyldighed for den jubilerende klub. Hvorledes ville man i dag bygge videre på klubbens fremtid, hvis ikke der fandtes et fundament, som skabtes af sportsinteresserede ved flid, interesse og arbejdsindsats.

Det bør være en lære for kommende sportsudøvere.

Sådan begyndte det.

I slutningen af maj måned 1926 drøftedes muligheden for at starte en roklub i hertugbyen. På daværende tidspunkt var det ikke muligt at dyrke nogen form for sport. Idrætten i landsdelen var af ringe omfang, 1. verdenskrig var medvirkende til idrættens stagnation, og de første år efter krigsafslutningen var byrdefulde på alle områder.

En økonomisk genrejning, nationalpolitiske forhold, en mærkbar nedgang i fødselsrægangene under krigen betød huller i de unges rækker. 2. juni mødtes nogle unge mænd for at få etableret en roklub, og her deltog 9 unge fra byen:

Peter Heide,	
Johannes Heidtmann,	
Hans Jacobsen,	
Anton Jørgensen,	
Heinrich Møbius,	
Frederik Paulsen,	
Peter Petersen (bagerm.),	
Peter Petersen (funktionær ved p. & t.),	
Theodor Schmidt.	
Initiativet udsprang fra Carl Johan Rafn.	
Den første bestyrelse fik følgende sammensætning.	
Formand	C. J. Rafn
Kasserer & sekretær	Th. Schmidt
Roche	Frederik Paulsen
Materialeforvalter	P. Petersen (bagerm.)
Til styrmænd valgtes	Frederik Paulsen
	Peter Petersen (bagerm.)
	Theodor Schmidt

Bådehuset bygges.

Endnu inden den stiftende generalforsamling 6. juli mødtes medlemmerne i Augustenborg statsskov for at finde en egnet plads til bådehuset. Valget har sikkert ikke været let, dels skulle vanddybden være tilstede, dels skulle tilkørslen være let tilgængelig og sidst men ikke mindst skulle byggetilladelsen foreligge.

Takket været velvillighed af statsskovrider Krarup og landbrugsministeriet godkendtes den udvalgte plads, og nu kunne man gå i gang med arbejdet. Som et kuriosum bør nævnes, at pladslejen på årsbasis var 10,- kr. til skovdistriktet.

Placeringen af bådehuset har været velvalgt. Næppe noget andet sted i stats-skoven findes bedre egnet, idyllen, udsigten og praktisk beliggenhed er på ud-mærket vis flettet sammen i en helhed.

Og det kan tilføjes, at der i bådehusets umiddelbare nærhed findes rester af soldaterforeningens skydebane, hvorved den historiske baggrund også er til-godeset.

Tegningen af bådehuset udførtes af en aktiv roer, Hans Jacobsen (bygme-ster), arbejdet med opførelsen udførtes af roklubbens medlemmer og i løbet af kort tid stod huset færdigt.

Allerede den 19. sept. s.å. kunne bådehuset indvies.

De sønderjydske roklubber samt de tyske klubber i Åbenrå, Haderslev og Søn-derborg var inviteret, facaden var omkranset af en guirlande og da standen og flaget var hejst, kunne formanden byde velkommen til roerne og en stor skare af byens borgere.

Klubfesten afvikledes på Slotshotellet, hvis sal var pyntet med guirlander, blomster og grønt, et festligt skue. Dertil kom en række taler, som munde-ud i gode ønsker for fremtiden. Fra Müller-Kristiansen, formanden for den sydljd-ske kreds af roklubber, som var forhindret i at deltage, var sendt et lykønsk-ningstelegram med citat: »Velkommen i roerfolkets lag, gid godt kammerat-skab, lykke og fremgang må følge Deres stander«. Aftenfesten indledtes med datidens Ouverture, en festpolonæse.

Det første bådehus foto fra 1927.

Roholdet fra venstre: Chr. Jansen, Andreas Andresen, Theodor Schmidt, Os-vald Riedel og Peter Rose.

Det første bådemateriel.

Men inden da drøftedes købet af den første båd. Man startede med et indkøb hos Haderslev roklub, som tilbød en 2 årsers båd og efter et besøg i Haderslev vedtog man at købe denne båd. Den hed »Plebiscit« og navnet må formentlig søges i begrebet folkeafstemning, analog med afstemningen i Sønderjylland i 1920. Der skulle ikke gå mange dage mellem købet af den første og den næste båd. I samme måned (juni) erhvervedes en ny 4-årsers båd, som kostede 1310,- kr., båden var en delvis gave fra Dansk Forening For Rosport, idet Augusten-borg roklub skulle betale 300,- kr. ialt.

Disse to både var således udgangspunktet for klubben.

I forbindelse med bådehusets indvielse, som var dagens clou, fulgte en me-get stor oplevelse tillige. De to både blev døbt af en purung pige, Hildegard Pe-tersen (d. a. bagern. P.). Hun fremsagde en versificeret hyldest til dagen og ved dåbshandlingen sagde hun: Denne båd døber jeg »Mågen«, denne båd døber jeg »Ternen«. Festligheden blev foreviget af den kendte fotograf, Richard Re-ich, hvis glimrende foto ses her med Hildegard Petersen i centrum.

Augustenborg roklubs stiftelsesdag er 6. juli 1926. Fra denne dag gælder love- og vedtægter og det bør nævnes, hvad der er formålsparagraffen.

»Klubbens formål er om sommeren at øve medlemmerne i roning og derved fremme interessen for denne sport og om vinteren – om muligt – at øve anden sport, samt ved sammenkomster og afholdelse af foredrag af sportslig interesse af knytte medlemmerne sammen«.

I foråret 1927 vedtoges at købe en tredje båd – en 2-årsers inrigger – hos Karl Poulsen, Løgstør, pris 850,- kr., levering 15. juni. To dage efter fandt dåben sted, den blev navngivet af formanden og døbt »Rylen«. Et år efter starten deltog Augustenborg R. i to kaproninger, den første var den sønderjydske i Gråsten, her deltog man med en 4-årsers inrigger med følgende hold, Chr. Jansen, Peter Rose, Osvald Riedel, Andreas Andresen og Theodor Schmidt, (styrmand).

Endelig var Augustenborg R. repræsenteret ved et idrætstævne i Sønderborg, hvor der også var kaproning og her deltog man med 2 hold – en 4- og 2-årsers båd. Selvom klubben startede i 1926, blev det en kort sæson og derfor vil året 1927 gå over i historien som den første sæson, hvor der var arbejdet hele året. 9. okt. sluttedes der med standerstrygning, og der var mødt mange mennesker fra byen for at overvære afslutningen. De to både »Rylen« og »Mågen« blev sat i vandet og roede den sidste tur ind i havnen, hvorefter formanden redegjorde for sæsonen. Flidspræmien tilfaldt Andreas Andresen, som havde roet 947 km. fordelt på 91 ture.

Gruppebillede fra klubbens formentlig første år.

Bageste række fra venstre Carl Schop, Johs. Poulsen, Chr. Petersen, Hans Jacobsen.

I midten fra venstre Peter Heide, Hans Frank, Chr. Jansen, Heinrich Rose, Peter Petersen, Theodor Schmidt

Foran Chr. Frank, formand, J.C. Raftn og Johs. Heidtmann.

Bådtransport fra Augustenborg by til bådehuset.

Det har ikke været muligt at stedfæste årstallet. Tidspunktet er 1927-28. Her gøres holdt på den nu nedlagte spadseresti tværs over slottets plæne. Roerne er fra venstre: Peter Rose, Osvald Riedel, ukendt, Markus Petersen (styrmand), Chr. Jansen og Peter Petersen.

1928.

Den sønderjydske kaproning fandt sted i Åbenrå og her deltog man med 3 både, 1 juniorhold 4-årsers, 1 begynderhold 2-årsers og 1 kaninhold 4-årsers.

1929.

14. april hejstes standeren og om aftenen var der mødt 100 mennesker for at overvære en gymnastikopvisning i skolen, først var det et skolehold og derefter et hold, som talte en del af roklubbens medlemmer under ledelse af Mads Madsen, Sebbelev. I august arrangeredes den første klubkaproning og her deltog 2 4-årsers og 3 2-årsers både. De første klubmestre i fireen blev H. Andresen, RS. Clausen, Chr. Jansen, Andr. Andresen og Rs. Jacobsen. I toeren var H. Nielsen, M. Marcussen og Jørgen Petersen vinderne.

Året bragte også sorg over klubben. Under et heftigt tordenvejr slog lynet ned i Stavensbølgade 62, hvor et medlem, Osvald Riedel havde sit hjem. Han ramtes af lynet og døde, hjemmet nedbrændte totalt.

1930.

Da standerhejsningen var afsluttet, foretoges der dåb af en ny 4-årsers båd og det var klubbens meget interesserede ven, el-værksejer Gustav Karstens, som

navngav den »C.J.R.«, opkaldt efter formanden, Carl Johan Rafn. Samme år mistede klubben en aktiv roer, Friedrich Riedel, broder til Osvald Riedel døde pr. gr. af sygdom.

Skal der optages damer i roklubben?

Emnet var ikke nyt, nærmere meget omdiskuteret, mand og mand imellem talte man om dette, både for og imod. Anledning var den, at flere damer havde ud-talt ønsket om at blive optaget som aktive medlemmer. På en ekstraordinær ge-neralforsamling i maj md. faldt forslaget om optagelse, 8 stemte nej, 4 stemte ja.

Store øjeblikke.

Året 1931 må blive prioriteret som et af de betydningsfulde hvad resultater an-går. Kreditskaptionen var henlagt til Haderslev, og Augustenborg deltog i tre løb, 1.8. og 10. og bemærkelsesværdigt var det, at samme mandskab var med i samtlige løb. Det veltrænede hold viste sig opgaven voksen, de vandt to af lø-bene, fik 1 pokal til ejendom og 1 vandrepokal.

Holdet bestod af. Stående fra venstre:
Fritz Bøwadt, Peter Rose, Jens Bøwadt (styrmand), Marcus Marcussen og Chr.
Rose.

Dommerkomiten ved klubkaptionen i begyndelsen af trediveerne.
Fra venstre elværksejer Gustav Karstens, blikkenslagermester Chr. Frank og
formanden, overtoldassistent C.J. Rafn.

Standerhejsning omkring 1930.
Roklubbens aktiviteter havde publikums bevågenhed og samlede et interesse-
ret borgerskab, som fulgte klubben i dens færd. Her er en situation fra en stan-
derhejsning.

Det var ikke alene på bølgens blå, at roklubben viste flaget. Her deltager et rohold i en kolonnemarch, som udgik fra rådhuset i Sønderborg ud på Als. Kappgangen var 10, 15 og 20 km. Holdet fra venstre er Markus Petersen, Fritz Duus, Anton Jørgensen, Marcus Marcussen og Andreas Andresen.

1932.

Den første outrigger i klubbens historie.

På selve dagen for standerhejsningen modtoges et søndagsbrev fra Sønderborg roklub og heri tilbød man som gave deres outrigger. Båden leveredes på utraditionel vis, idet den blev roet fra Sønderborg til Augustenborg af Sønderborg-roere. Der udfærdiges et særligt reglement for outriggeren. »Kun fuldt uddannede roere med mindst 3 mdr. aktiv roning må benytte båden, ydergrænsen sættes til den sorte bøjle ved Osbæk bugt og må kun anvendes under rolige vejrforhold«.

Outriggeren blev døbt i forbindelse med klubkaproningen og fik navnet »Tak«.

1933.

Formandsskifte.

Overfaldsassistent Rafn ønskede ikke at fortsætte p.gr. af alder og den næste formand blev afdelingslæge Georg Tindinge. Han rettede en tak til den afgående fmd. for det uegennyttige arbejde, han havde udført, og Carl Johan Rafn og hustru, Mette Marie udnævntes som æresmedlemmer af Augustenborg roklub.

Optagelse af aktive damer var på ny til debat. På den ekstraordinære generalforsamlingen var der ikke indmeldt det fastsatte antal damer, ialt 10, hvorfor spørgsmålet blev udsat til senere godkendelse.

En mærkedag i klubben.

8. april 1933 holdtes et bestyrelsesmøde. Her meddeltes, at der nu var indmeldt 10 damer i klubben som aktive, og dermed var der banet vej for optagelse af damerne. Blandt dem var afdelingssygeplejerske Petrea Kirstine Andersen, hvis indsats i klubben er velkendt. (Herom senere)

1934 prægedes af vigtige emner. Allerede i jan. md. forelå to forslag om udvidelse af bådehuset. Tømrer- og betonarbejdet til nybyggeriet ville koste omkring 1500,- kr., dog skulle de aktive medlemmer deltage i arbejdet. Tømrermester Tage Bonde udførte tømrerarbejdet, medens murerarbejdet udførtes af Viggo Weile.

Det andet var anskaffelse af en langtursbåd. Da det ikke var muligt at erhverve en brugt båd, afgaves bestilling på en ny 4-årsers hos Nordbjergs Bådeværft, København.

6. maj var en festdag i klubben. Det udvidede bådehus indviedes, og samtidig døbttes den nyligt anskaffede båd af fru Rafn, som navngav den »Ternen«, den fik således samme navn som den første båd.

1935 opstod planen om opførelsen af en forsamlingsbygning og de respektive foreninger i byen anmodedes om at deltage i arbejdet. Roklubben drøftede henvendelsen og efter at fmd. for byggeudvalget, Jørgen Sandholdt, havde redegjort for planen, vedtoges at deltage som andelshaver med en aktie. *Roklubbens 10 års jubilæum* markeredes på særlig vis. Højdepunkterne var overdragelse af bådemateriel til de sønderjydske klubber og den sønderjydske kaproning i Augustenborg.

Et stort øjeblik.

6. maj 1934 indviedes en ny båd, som fik navnet »Ternen«, døbt af fru Rafn. Yderst t.h. ses klubbens mangeårige rochef Viggo Weile.

En anonym giver havde skænket 10.000,- kr. til de sønderjydske roklubber og gavens overrækkelse fandt sted i Sønderborg under festlige former på hotel »Alhambra«, her talte fmd. for Danske Studenters Roklub, overlæge Knud Secher på den anonyme givers vegne, det var den største gave, som nogensinde var givet samlet til dansk idræt.

Augustenborg fik som sin gaveandel en 2-årsers inrigger og 1 single sculler samt et kontant beløb på 110,- kr.

De to både blev navngivet »Smut« af læge J. Gregers Jensen og inriggeren døbt af formanden med navnet »Hjejlen«.

Det andet højdepunkt var Den Sønderjydske Kaproning. Vejret var ikke det bedste, truende skyer og megen blæst generede løbene, men til trods herfor opnåedes gode resultater.

Der afvikledes 11 løb og resultaterne blev.

4-årsers inrigger, junior.

1) Haderslev, 2) Sønderborg, 3) Augustenborg.

2-årsers inrigger, secunda. 1) Haderslev, 2) Sønderborg.

4-årsers inrigger, letvægt.

1) Gråsten, 2) Sønderborg, 3) Augustenborg.

2-årsers inrigger. Åbent løb

1) Åbenrå, 2) Gråsten, 3) Sønderborg.

4-årsers old boys. 1) Sønderborg.

4-årsers inrigger, kaninløb.

1) Haderslev, 2) Augustenborg, 3) Åbenrå.

Firer, åbent løb. 1) Sønderborg.

4-årsers letvægt. 1) Sønderborg.

4-årsers inrigger, secunda.

1) Sønderborg, 2) Haderslev, 3) Augustenborg.

4-årsers inrigger, dame juniorløb.

1) Åbenrå, 2) Augustenborg, 3) Sønderborg.

Singel sculler, klinkbygget begynder.

1) Sønderborg, 2) Åbenrå, 3) Sønderborg.

To år senere i 1938 fik Augustenborg roklub sammen med øvrige sønderjydske klubber atter en storslået gave, og atter var det en anonym giver, som førte ærede klubberne 10.000,- kr. til fordeling. Højtideligheden fandt sted i Haderslev roklubs lokaler, på giverens vegne talte atter overlæge Knud Secher, der betegnede gaven som ekseptionel. Secher sagde ved uddelingen bl.a.: For to år siden havde jeg den ære at afgive en lignende gave som den flotille, jeg i dag afleverer som repræsentant for den anonyme giver. På mange områder har han hjulpet, nu har han i særlig grad koncentreret sig om Sønderjylland, hvor klubberne er handicappet i forhold til det øvrige land. Tag nu disse både og brug dem godt. Giveren er anonym og ønsker ingen personlig tak, den bedste tak, De kan give ham, er at bruge bådene i den ånd, de er givet.

Dr. Secher fik overrakt en flagstang af bronze med klubmærkerne indgraveret, som man bad om måtte blive givet til den anonyme giver. Derefter fordeltes bådene ved lodtrækning og her fik Augustenborg en 2-årsers langtursbåd samt en kontant gave på 200,- kr. Båden fik sin dåb Kristi Himmelfartsdag og fik navnet »Klyden«. Klyden er en søfugl, som i tidligere tid kunne ses ved de alske kyster. Nu havde Augustenborg fjord fået én klyde igen.

En mørk og alvorlig tid begynder.

Med året 1939 tilstundede den mørke tid, året var forvarslet til Danmarks besættelse fra 1940-45.

I nov. md. var roklubben arrangør af en nordisk aften i forsamlingshuset, hvor lektor Adler Lund, Sønderborg talte. En hilsen blev sendt til Finland og Sydslesvig med følgende ordlyd:

»Kvinder og mænd forsamlet til nordisk aften i Augustenborg forsamlingshus efter indbydelse af Augustenborg roklub, sender en nordisk hilsen til broderfolket i øst om fortsat fred og frihed. Og til den tapre lille skare i Sydslesvig, der som Nordens yderste forpost mod syd har fulgt pligtens tunge bud og nu er med i det store opgør«.

9. april 1940 og tiden der fulgte, prægede også roklubben. Ved stænderhejsningen i maj var der mødt en større forsamling end ellers. I sin velkomst talte formanden manende om ubrydeligt sammenhold, til troskab om stander og flag. Müller-Kristiansens tale var analog med formandens og efter afsyngelsen af nationalsangen og et leve for Danmark, indledtes sæsonen.

Jo, en ny epoke i historien var begyndt, i den gamle protokol står skrevet et vers, som fortæller om den alvorlige tid:

»Stå fast du lille flok i nord,

engang vil dagen gry

og fredens fane vaje

og varsle tiden ny.

Og vid at kamp og evig strid

det skaber mænd med mod,

at ud af nutidsmørke

vil fremtidsslægter gro«.

1940 var et godt aktivitetsår. Af statistikken ses, at der var roet 21.651 km for delt på 260 ture. Mændene havde roet 11.462 km og damerne 10.189 km.

I de følgende år var der en opgangslinje i medlemstal, kilometerroing og bådture. Således var der i 1946 roet 27.020 km på 3438 ture.

Kulminationen var formentlig i året 1950. Her nåede man op på 32.471 km og 4500 medlemsture.

Her er foreviget en bådedyb. Og efter afsyngelsen af hyldestsangen er båden klar til søsætning. Fjorden ligger indbydende og blank, i baggrunden skimtes Langdel.

Alsangsaften.

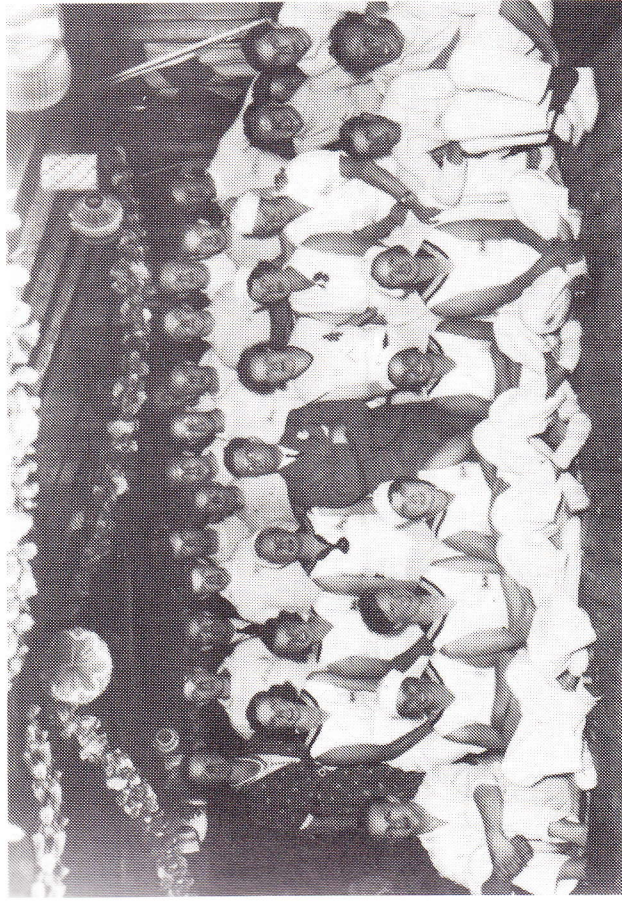
Som et udslag af besættelsestiden begyndte alsangstævnerne, som samlede flere og flere deltagere og var indledningen til modstandskampen. Roklubben arrangerede et sådant stævne, hvortil Det unge Grænseværn, spejderne, F.D.F. og idrætsforeningen var indbudt. 500 mennesker var mødt i forsamlingshuset og restaurant »Sølyst« (Alskroen).

Ved standerhejsningen i 1945 mindedes formanden, C. J. Raft, som kort forinden var afgået ved døden.

Inden standeren og flaget var hejst, omtalte formanden de vanskelige tider, man i den allernærmeste fremtid kunne vente. Han håbede, at vi måtte komme gennem dem uden for store ulykker.

3. maj 1945:

Da krigssituationen ser ud til at udvikle sig faretruende for Jylland, besluttes den 3. maj at forbyde al roning indtil videre, hvilket skete ved opslag ved bådehuset 4. maj. Lykkeligvis kunne vi allerede sent om aftenen samme dag fjerne plakaten, da tyskerne i Danmark kapitulerede.

Sankt-Hans aften med blus var en kombination af glæde, fornøjelse og sammenhold. Megen opfindsomhed med udsmykning satte kolorit og stemning. Her ses damerne rigt repræsenteret ved festen i 1934.

Formandserindringer

Rådhusbetjent Svend Aage Bladt 1957-1959

Efter et mangeårigt medlemsskab blev jeg 20/2 1957 valgt til formand for roklubben, idet klubbens tidligere formand, dr. Tindinge ikke ønskede at fortsætte. Der var da 76 aktive og 84 passive medlemmer, og man rådede over:

- 4 2 års inrigger
- 3 4 års inrigger
- 2 single sculler, ialt 9 både.

Allerede 30/6 s.å. stod roklubben for afviklingen af den sønderjydske kaproning, som fandt sted på Augustenborg Fjord, vi deltog i 4 løb, og fik 1 første og 1 anden plads.

Der blev ved standerstrygningen uddelt 2 guldårer til roere, som havde roet mere end 2000 km, desuden 6 sølvårer til roere med mere end 800 km.

I 1958 deltog klubben i kaproning i Sønderborg. Vi startede i 5 løb og opnåede 1 anden og 2 tredje pladser. Ved standerstrygningen uddeltes 4 sølvåre og 2 flidspræmier. Dr. Tindinge og fru udnævntes til æresmedlemmer.

Ved generalforsamlingen 17/2 1959 ønskede jeg at trække mig tilbage fra formandsposten på grund af travlhed på hjemmefronten (husbyggeri).

Svend Aage Bladt

Manufakturhandler

Carl Otto Larsen Augustenborg, formand fra 1959-1963.

I 1935 fik 2 drenge i 15 års alderen lov til at blive ungdomsroere i Augustenborg roklub, de havde nemlig lært atdelingssygeplejerske frk. P. K. Andersen at kende, og som roinstruktør fik hun udvirket, at vi måtte ro om eftermiddagen med hende som styrmand.

»Søster Eet«, som hun også blev kaldt, gav os drenge nogle uforglemmelige sommerfermiddage ude på Augustenborg fjord. Det skulle blive optakten til mange år som aktiv roer også i andre klubber end Augustenborg. Jeg for min part vil aldrig glemme som »Søster Eet« kunne tumle os store knægte.

Da jeg efter krigen kom tilbage til Augustenborg, var det soleklart, at der skulle roes på fjorden igen, og der blev roet mange aftenture, der blev roet mange dejlige langture, mange morsomme måneskinsture til Softrupskov, hvor vi hyggede os med roere fra andre klubber, træffestævnerne må heller ikke glemmes, for der lærte vi roere at kende fra andre klubber, og vi havde det skægt.

Igennem mange år af sted til morgenroning hver morgen og et rask bad bagefter, det var bare skønt.

Der var mange »dameroere« så som ungkarl kunne det jo ikke undgås, at jeg på et tidspunkt faldt for en af dem, hun var roinstruktør og havde også »damekaproerne« gennem flere år.

Vi blev altså gift, vi kom også begge i bestyrelsen, hvilket vi havde megen glæde af, fordi vi gennem årene lærte at samarbejde med mange forskellige mennesker fra alle samfundslag og i alle aldre.

Så kom den dag, hvor vi måtte tage afsked med roklubben til fordel for spejderne og Sebbe Als, det var med vemod vi gjorde det, og det hænder tit, at Edith og jegovre på Nausten får en sær kriblen i kroppen, når vi ser en båd fra roklubben ro ud mod femmeren, vi kunne få lyst til at prøve igen.

Edith og jeg vil gerne have lov til at sige Augustenborg roklub tillykke med de 60 år, tak for mange dejlige år som roer og tværs over fjorden sendes vores bedste ønsker for Augustenborg roklub, der sikkert også i fremtiden vil give mange unge mennesker en sund og dejlig tid som roer.

*Alt godt
Edith og Carl Otto*

Fhv. postmester Chr. Andersen, Sønderborg. Fmd. fra 1963-1966

I min formandstid blev nye love og vedtægter for roklubben udfærdiget og vedtaget. Det var en ajourføring og modernisering, så der var et skriftligt grundlag for alt arbejde såvel for bestyrelse, rochefer og medlemmer.

Ved lån hos D.F.F.R. og tilskud bl.a. fra Augustenborg kommune lykkedes det at købe en Dobbeltsculler, som straks blev brugt meget flittigt. Vi deltog bl.a. i Danmarksmesterskab på Brabrand sø og ved Sønderjydsdsk kaproning. Der blev dog ingen vinderpladser. Det mest interessante var vel nok, da jeg startede en ungdomsafdeling. Med skoleinspektørens tilladelse blev der givet meddelelse i klasserne med børn over 12 år, at alle over 12 år var velkomne i roklubbens ungdomsafdeling til halv kontingent, d.v.s. 5,- kr. mdl.

Det blev en forrygende succes. I løbet af en sommer var vi oppe på over 20 drenge og piger mellem 12 og 16 år. Jeg brugte al min fritid som instruktør og måtte snart have hjælp, som jeg fik af et ungt lærerpar, Berno og Birgit Petersen. Her skal nævnes en uforglemmelig oplevelse, vi havde på en tur til Sønderborg roklub. Da kongeskibet passerede os i Alssund, lå vi 4 både i kølvandslinie og rejste årer efter tur. På kongeskibet kippede de 4 gange med flaget, medens kong Frederik gjorde honnør fra kommandobroen. Det var rørende at se det strålende lys i børnenes øjne. De unge gik til arbejdet med en begejstring, glæde og iver, som for os voksne var takken for dette arbejde.

I adskillige år var morgenroning kl. 6.30-7.30 fast på programmet. Deltaerne var boghdl. Dahl, Carl Otto Larsen, Lennart Hansen, fru Syberg, kæmner Dahl og undertegnede. Selv om det var så som så med roningen, nød vi alle denne friske morgentur.

Af særlige oplevelser er der intet om storm og uvej, men jeg mindes med glæde fællesture til Katholm og Softrupskov, Sct. Hansfester og Kanindåb.

C. Andersen

Reparatør Franz Kudera, Augustenborg. Formand fra 1966-1969.

Augustenborg roklub, en af Danmarks smukkeste beliggende klubber, fylder 60 år. Den klub har dannet rammen om mange unges tilværelse og givet dem mulighed for at lære noget om samarbejde og samtidig komme ud at se så meget af vores smukke land, som kræfterne har tilladt. Det er en klub med mange traditioner og hvor har vi haft det sjovt, når vi har pyntet huset op til Sct. Hansfest eller kanindåb, og hvor har vi haft mange dejlige ture med telt og lejrål til fremmede kyster. Min tid som formand må desværre nok betegnes som en stille periode i roklubbens historie. Det var en tung arv at overtage formandsposten efter Chr. Andersen, som var en dynamisk leder med stor erfaring, men ønskede at træde tilbage, efter at han havde oparbejdet en ungdomsafdeling, hvor han havde puklet sig en dårlig ryg til ved at slæbe både sammen med de små roere. Det lykkedes dog med kammeraters hjælp at holde liv i klubben og holde det dalende medlemstal i ave. Nu mange år efter, glæder det mig at se, at der stadig er mange aktive roere i Augustenborg roklub, for det er med garanti den form for søsport, der giver mest motion for færrest penge. Jeg vil ønske, at rigtig mange unge vil få øjnene op for denne enestående mulighed, de har, for at få deres fritid til at gå på en fornuftig og morsom måde.

*Et stort tillykke på tresårsdagen skal lyde fra
Franz Kudera*

Fabriksarbejder Chr. Petersen, Augustenborg. Formand fra 1969-1977.

Jeg blev medlem af Augustenborg roklub i 1946 og var i 15 år dens rochef.

Fra 1969 virkede jeg som formand indtil 1977. Ved min start som formand var det trænge år for klubben, hvor medlemstallet lå lavt, vi i bestyrelsen var enige om, at klubben skulle op at stå påny. I 1972 lykkedes det igen at få sat hold til den sønderjydske kaproning i Haderslev, hvorfra vi fik en medalje med hjem.

I min formandstid erhvervede vi en ny 4-årsers båd, som vi hentede i Løgstør. I 1976 havde roklubben 50 års jubilæum og udover jubilæet arrangeredes den sønderjydske kaproning i Augustenborg, denne var vellykket.

I 1977 afgav jeg formandsposten til den nuværende, Kamma Lykke Lepsen, jeg havde udset hende til min afløser, idet jeg var overbevist om, at hun holdt ligeså meget af vor gamle klub som jeg, og dermed var klubben i gode hænder.

Chr. Petersen

26 år blandt roere

Ved Augustenborg Roklub's sæsonstart 1960, havde jeg mit første møde med roporten – og hvilket møde – alle de roere jeg havde mødt, havde før denne min første dag som roer, fortalt mig hvor dejlig roporten var – glide stille og roligt ud af fjorden, høre træbådens knirken og være blandt gode kammerater – jo tak – jeg skal love for jeg sendte alle disse store fortalere for roporten en varm tanke.

Turen startede med en kort gennemgang af båden, derefter skulle båden bæres ud af broen og sættes i vandet – kun ved hjælp af fingerspidserne – store mandlige roere stod og så på, min første tanke var »og det kalder man kammerater«, ud i båden, en åre blev lagt ud til mig, derefter igen en kort instruktion i hvordan man fører en sådan åre og så afsted til Spang Vig og sikken en tur, modvind så jeg troede min sidste time var kommet, men derover kom vi da (1 km tur/retur) – så vende og turen gik hjemad. Havde vi ikke haft modvind, så fik vi det hjem.

Før turens start havde vi fået oplyst, at styrmanden havde kommandoen i båden, ligesom vi var blevet spurgt om vore svømmefærdigheder – min tanke var her: Når ikke snart den styrmand siger du skal springe i vandet, så gør du det altså, blive i en båd i sådant umejrt kan ikke være rimeligt. Hvorvidt de andre kunne klare sig i vandet kunne nu engang ikke blive min sag, jeg var en habil svømmer og skulle nok vise dem alle, at jeg var mand for at redde mig selv i land.

Jeg sprang ikke – og hjem kom vi i god behold – endnu engang skulle båden bæres i fingerspidserne, ind i bådehuset så tørres af og lægges på plads.

En stemme lød gennem klubhuset »så venner nu er der kaffe på 1. sal«. Efter kaffen, hvorunder vi nød udsigten ud over fjorden – en fjord med små krusninger på, havde vi fællessang, alle sorger fra turen på vandet var glemt. Næste aften var jeg der igen og næste igen o.s.v.

Når jeg idag tænker tilbage på denne min første tur, må jeg le. For det første var det jo slet ikke dårligt vejr denne aften, for det andet er 1 km's roning ikke noget at tale om (ikke engang noget man idag vil sætte en båd i vandet for at ro). For det tredje er alt det som blev mig fortalt om rosporten, før dette mit første møde, mere end sandt – ikke for alt i verden vil jeg undvære nogle af de timer jeg har haft blandt roere, tværtimod kunne jeg ønske mig, at der havde været mange flere.

Mine første år som roer gik som motionsroer samt deltagelse i alle former for kammeratligt samvær, både i egen klub samt mange andre klubber, som jeg besøgte i disse år.

I 1973 kom jeg ind i bestyrelsen – den gang som kasserer –. Et år med stor aktivitet. Vi skulle bl.a. afholde den Sønderjydske Kaproning, noget ingen daværende bestyrelsesmedlemmer havde prøvet før, men ved fælles hjælp og støtte fra andre Sønderjydske klubber, fik vi det hele op at stå, det var en stor tilfredsstillelse, noget som gjorde at lysten til bestyrelsesarbejdet blev styrket, ligesom et sådant arrangement styrker sammenholdet i en klub. Et arbejde skulle gøres og alle kunne være med. Alle var med.

I 1976 skulle så alt det vi havde lært i 1973 tages om til en styrkeprøve. Vort 50 års jubilæum skulle fejres denne gang med Den Sønderjydske Kaproning samt alt hvad der sig hør og bør til et jubilæumsarrangement. Dette arrangement blev noget af det mest vellykkede man kan tænke sig. Takket være den store opbakning fra bl.a. Augustenborg kommune, byens handlende (annoncetegning), klubbens egne medlemmer og ikke mindst den store tilslutning vi havde fra alle de Sønderjydske roklubber.

I 1977 blev jeg valgt som formand. De år, der er gået siden da, har jeg kun godt at sige om. Nu skal ingen tro, at Augustenborg Roklub er en ener blandt klubber. Vi har selvfølgelig haft modgang bl.a. i form af dalende medlemstal og som følge deraf ringe aktivitet, men i det store hele har det været gode år. Modgang kan også være positivt, modgang kan være styrkende, ligesom medgang er det.

Vi har gennem de senere år haft et stabilt medlemstal »ca. 50«. Tilgangen vi har haft, har hovedsagelig været unge som er kommet ved sæsonstart og rejst igen ved sæson slut, en naturlig ting når vi tænker på, at vi først tager medlemmer ind ved de 16 år, lige den årgang der skal til at påbegynde uddannelse, og uddannelse får man nu engang ikke så nemt i en by som Augustenborg, altså må de unge væk fra byen.

Dog har vi også haft den store glæde de senere år, at få en del mere blivende medlemmer. Flere ægtepar har fundet vej til vor klub, det er stabile medlemmer, ligesom det giver liv i klubben, når de kommer med deres børn.

Helt unge medlemmer har vi ikke mange af, kun et lille antal er under 25 år (dem vi kan få tilskud til), men som klubben kører i dag, mener jeg alligevel den kører godt. Vi er i dag en ren motionsklub, hvor vi hovedsagelig har roning i form af aftenture, ikke noget der giver det store antal km, men til gengæld mange småture. Vi kan ikke som før i tiden gøre roaktiviteten op i km, men må i stedet gøre den op i antal ture.

Enkelte weekendture bliver det dog til, ligesom en ferietur eller to kan snige sig ind. Sydjydske kredts årlige motionsstævne er også noget vi ser hen til hvert år – vi har været helt oppe på 25 deltagere. Den Sønderjydske Kaproning deltagere vi også gerne i, her er det for mig at se det primære, at vi deltagere, den bedste måde at styrke sammenholdet De Sønderjydske Roklubber imellem, dog er det dejligt hver gang vi kan hente en 1. plads hjem, ingen tvivl om det.

Vi er nu igen fremme ved et jubilæumsår, 1986 – 60 års jubilæum – allerede i skrivende stund kan jeg her udtrykke min glæde over den store indsats som alle klubbens medlemmer gør for, at denne for os alle så store dag skal blive så vellykket som muligt. *På forhånd tak til alle*, det er dejligt at være formand i en klub, hvor alle bakker alle op.

Kamma Lykke Jepsen
formand

Et pluk i foreningens annaler.

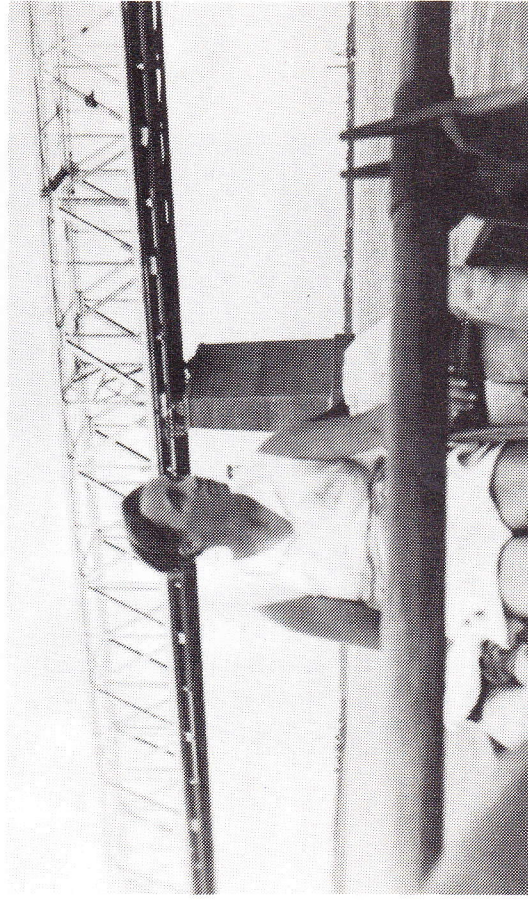
Petra Kirstine Andersen - alias P.K. Andersen har været stærkt knyttet til Augustenborg roklub, og har øvet en bemærkelsesværdig indsats. Hun kom til Augustenborg i 1932 og virkede som afdelingssygeplejerske i Augustenborg indtil pensioneringen i 1960, hvorefter hun flyttede til sin hjemegn. Som den første repræsentant for de kvindelige roere valgtes hun ind i bestyrelsen, var tillige den første på instruktionskursus i Ollerup. Som instruktør og svømmeleder samt styrmand var hun et eksempel for de unge roere, som hun opildnede og trænede. Disse to medaljer er nogle af de trofæer, som hun modtog begge vundet i de sønderjydske kaproninger. Endvidere erhvervede hun guld- og sølvåre for henholdsvis 1200 og 900 km. roning.

Fotoet viser et rohold fra omkring år 1948 med P.K. Andersen som styrmand.

I 1936 foretoges en langturstroning fra Lillebæltsbroen-Middelfart og videre til en række fynske havne. De tre roere var Fritz Bøwadt, Ruth Striberg (Bøwadt) og Rasmine Christensen.

Turen var på 302 km., her er to situationer foreviget. Det ene motiv er ved passagen under lillebæltsbroen (i båden ses Rasmine Christensen) og det næste er fra Fåborg roklub med Rasmine Christensen og Ruth Striberg (Bøwadt) umiddelbart før hjemturen fra Fåborg til Mommark.

Afdelingslæge Georg Tindinge (1893-)

har indskrevet sit navn i klubbens historie som kun få. Han kom til Augustenborg i 1932 og valgtes som formand i 1933, og i en uafbrudt periode på 24 år til 1957 fungerede han som formand, han var i dette tidsrum et begreb. Altid optaget af rosportens idealer i almindelighed og Augustenborg roklubs ståndard i særdeleshed. På formandsposten i 24 år fortæller om en ukuelig vilje og stor interesse i et klubarbejde.

Tindinge rejste fra Augustenborg i 1958 ved sin pensionering til Sjælland. Han lever ikke mere, men ånden i klubben består.

Rosporten.

Det er sagt om rosporten, at den giver sine dyrkere de sundeste og bedste vilkår for en legemelig udvikling, hvadenten man helliger sig den daglige motionsro-ning, kaproning eller langtursroning. Hver af disse fremmer et sammenhold, som skal være tilstede under udøvelsen, der kræver fuld indsats af hver enkelt på holdet. De mange ro-idrætsgrene har det fælles mål: En sund sjæl i et sundt legeme.

Og kombineres dette mål med den klassiske sætning: Tab og vind med samme sind, så kan man slå fast, at idrætten er af ædel byrd.

Bådedåb 29/7 1972.

Borgmester Anton Roth navngiver båden »Amkil«. Efter søsætningen fulgte et specielt intermezzo. »Sebbe Als« passerede forbi på vej hjem fra et togt i Norge, og »Amkil« eskorterede »Sebbe Als« ind i havnen.

Kanindåben samlede mange interesserede, og rituallet med dåben og sceneriet fulgtes med spændt opmærksomhed. Her er hans majestæt kong Neptun foreviget ved Erik Goeg, dronning Afrodite (Hans Peter Hess) og holmedicus (Knud Antonsen).

I gamle dage var trofæ oprindeligt navnet på et mindesmærke, der skulle fortælle om den slagte fjende.

Nu har ordet en videre betydning, nu betyder sejrtrofæet ikke et våben, man har taget fra fjenden, men i det hele taget et synligt tegn på en sejr over en modstander.

Augustenborg roklub har mange pokaler og præmier i deres eje. De er vundne i et fredeligt kappeskræb ved træning, opførelse og sammenhold. Idrætten er vor tids store folkeopdrager.

Mangt og meget kunne der berettes om. Fra arrangementer til den almindelige hverdag, hvor meget af arbejdet blev udført. Men pladshensyn har medført, at mange oplevelser og hændelser må udgå.

Klubben har et æresmedlem. Det er bygmester Hans Jacobsen, Augustenborg, som har været med fra starten af klubben, og på byggeriets område har han udført meget arbejde både ved opførelsen og udvidelsen af bådehuset.

Det er altid vanskeligt at fremhæve navne i klubarbejdet. Udover formændsnavne, der har været aktive i arbejdet, bør nævnes Marcus Marcussen, som har været aktiv roer i mange år, har været med til at hente mange sejre hjem i klubben.

En roer med mange års anciennitet er urmager Lennart Hansen; aktiv seniorroer fra 1946.

I klubbens første år fandtes flere brødrepar som aktive roere. Således bør nævnes brødrene Frank (to) Bøwadt (to) Petersen (bager, tre) og Rose (ialt 4).

Klubbens bådemateriel i 1986 består af 9 både.

2 stk. 4-årsers inrigger.

4 stk. 2-årsers inrigger.

2 stk. single-sculler (klinkbygget).

1 stk. single-sculler (plast).

Og dertil kommer ny erhvervelsen i tilslutning til jubilæet, en 2-årsers inrigger, som navngives ved jubilæumsfesten.

Klubben har i forbindelse med 60 års jubilæet indstiftet en stander i guld og sølv.

Stander i guld kan opnås ved et aktivt medlemskab i 40 år eller ved udnævnelse til æresmedlem.

Stander i sølv kan opnås ved 25 års aktivt medlemskab.

Sidstnævnte er i år tildelt Eiler Jepsen (for 30 år), Hans Knudsen (for 30 år), Kamma Lykke Jepsen (for 26 år).

P R O G R A M

FOR

DEN SØNDERJYDSKE KAPRONING

LØRDAG D. 28. JUNI 1986

KL. 13.30.

KLUBNAVNE,
KLUBREPRÆSENTANTER,
DELTAGERNAVNE

SAMT TID FOR START I DE ENKELTE LØB, VIL
VÆRE OPSLÅET I KLUBHUSET PÅ KAPRONINGSDAGEN.

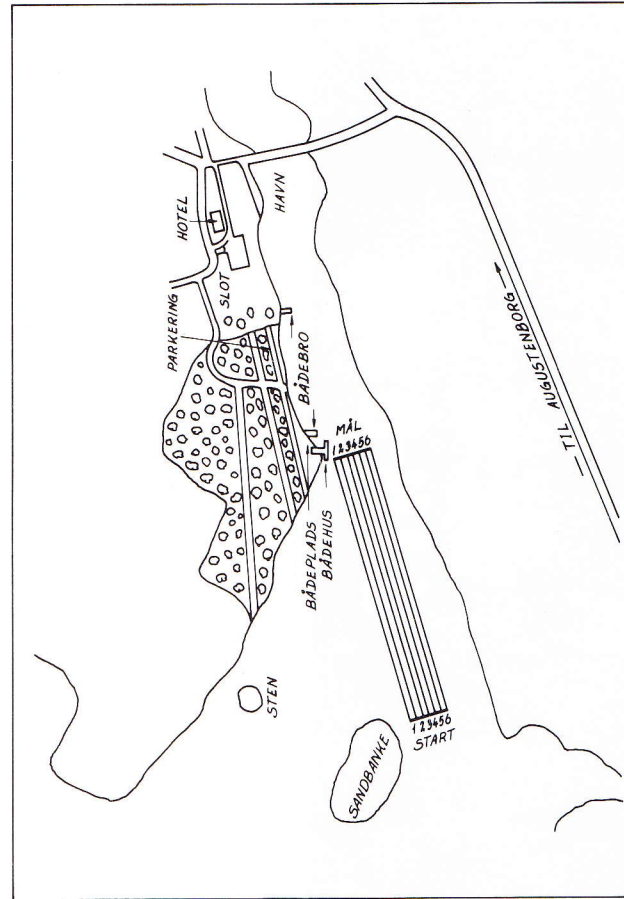
Løb nr. 3

Old Boys I (roere over 32 år) 4-årrers inrigger

Old Boys pokalen udsat 1979 af Bikuben, Aabenraa.

Vinder: Haderslev.....1979/1980/1983/1985
DRV Hadersleben..1981/1982/1984

_____ 1986 pl. _____ tid _____

Løb nr. 4

Junior 16-18 år Herrer 2-årrers inrigger

Vandrepokal udsat 1986

af Købmand Mogens Holm-Pedersen, Augustenborg.

Vinder: _____ 1986 pl. _____ tid _____

et nærliggende indkøbssted...

HOLM-PEDERSEN

Storegade 7 - Tlf. 47 15 47

Løb nr. 5

Senior B Herrer 2-årrers inrigger

Vandrepokal udsat af Jels Roklub 1983.

Vinder: Jels.....1983
Aabenraa.....1984/1985

_____ 1986 pl. _____ tid _____